

Astăzi, Joi, 23 Iunie, 2022

Sf. Mc. Agripina

Sf. Sfințit Mc. Aristocle preotul

Romani 5

¹⁰ Că dacă'n timp ce eram vrăjmași ne-am împăcat cu Dumnezeu prin moartea Fiului Său, cu mult mai mult, odată împăcați, prin viața Lui ne vom mântui.

¹¹ Și nu numai atât, ci ne și lăudăm în Dumnezeu prin Domnul nostru Iisus Hristos, prin Care am primit acum împăcarea.

¹² De aceea, așa cum printr'un om a intrat păcatul în lume – și, prin păcat, moartea¹ –, tot astfel moartea a trecut în toți oamenii prin aceea că toți au păcătuit.

¹³ Căci păcatul era în lume pân'la lege, dar atunci când nu există lege, păcatul nu se socotește.

¹⁴ Dar de la Adam până la Moise moartea a domnit și peste cei ce nu păcătuiseră după asemănarea greșelii lui Adam, care este chip al celui ce avea să vină².

¹Păcatul îl desparte pe om de Dumnezeu, ceea ce echivalează cu moartea lui sufletească, moartea veșnică (în opoziție cu viața veșnică).

²Versetele 12, 13 și 14 introduc în

¹⁵ Dar cu greșala nu e așa cum e cu harul; că dacă cei mulți au murit prin greșala unuia, cu mult mai mult harul lui Dumnezeu și darul Lui au prisosit asupra celor mulți prin harul unui singur Om, Iisus Hristos³.

¹⁶ Și ce aduce darul nu seamănă cu ce a adus acel unul care a păcătuit; căci judecata de după unul duce la osândire, dar harul de după multe greșale duce la îndreptățire.

Matei 8

²³ Și intrând El în corabie, ucenicii Săi L-au urmat.

²⁴ Și, iată, furtună grea s'a făcut pe mare, încât corabia se acoperea de valuri; iar El dormea.

doctrina creștină tema păcatului originar: solidară cu Adam (arhetipul), specia umană moștenește păcatul acestuia.

³Paralela Adam-Hristos devine pregnantă: dacă neascultarea lui Adam le-a adus oamenilor moartea, ascultarea lui Hristos față de Tatăl și a fiecăruia față de Hristos le aduce Viața.

25 Și venind ucenicii la El, L-au trezit, zicându-I: „Doamne, mântuiește-ne, că pierim!”

26 Și Iisus le-a zis: „De ce vă este frică, puțin-credincioșilor?” Atunci S'a ridicat, a certat vânturile și marea și s'a făcut liniște mare.

27 Iar oamenii se mirau, zicând: „Cine este Acesta, că și vânturile și marea ascultă de El?...”.⁴

Tâlcuire

Se îndreptau spre țărml celălalt al mării. Domnul dormea. S-a pornit o furtună și toți au fost cuprinși de groază, iar

despre faptul că Domnul era cu ei și, ca atare, nu aveau a se teme de nimic, au uitat. Așa se întâmplă și în viață, atât în cea din afară, cât și în cea lăuntrică. Se pornește o furtună de strâmtorări sau de patimi, iar noi ne tulburăm până ce cădem

sufletește, socotind că așa e firesc; dar Domnul ne trimite lecția: „puțin credincioșilor!” Și pe bună dreptate! Nu poți să nu iei seama la cele ce se petrec cu tine; dar poți întotdeauna să-ți păstrezi liniștea cugetului. Mai înainte de toate, vezi ce vrea de la tine Dumnezeu și pleacă-te cu smerenie sub mâna Lui cea tare. Nu te tulbura, nu te îngrijora. Apoi, ține trează credința că Domnul este cu tine și cazi la picioarele Lui în rugăciune! Să nu ții, însă: „Pier!”, ci strigă, încredințându-te voi Lui: „Doamne! Dacă vrei, Tu poți orice. Totuși, făcă-se voia Ta, nu voia mea”. Să fii încredințat că astfel vei trece de furtuna ce se ridică.⁵

⁴Sfânta Scriptură versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

⁵Sfântul Teofan Zăvoratul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.